

Až se jednou zastavíš  
nedívej se mi do očí  
uvidíš v nich déšť  
uvidíš v nich déšť  
Ať ti fotky zabaví  
ať se třeba zády otočíš  
jsou chvíle na které  
nezapomeneš

Korsickému slunci podobna  
od rána jsi svítila  
a já se vyhříval  
já se vyhříval  
Jako bílý jestřáb svobodná  
střemhlav jsi se řítila  
nesmyslů zbavená  
z Col de Bavella

A neznali jsme strach  
a poslouchali vítr  
a vyrývali srdce ve skalách

Tehdy nemyslel jsem na sebe  
a už vůbec na svou budoucnost  
a přítom si byl blíž  
přítom si byl blíž  
Pak jsme to obrátili na sever  
přešli jsme prašný most  
a v tom prachu stálo: „Víš,  
ten vítr nechytíš...“

I poznali jsme strach  
a neslyšíme vítr  
a srdce zkameněla ve skalách

Může to být deset let  
a já si každou jednu minutu  
ostře vybavím  
Vím dobře kde tě najdu teď  
každý hledá jistotu  
byť co to je nikdo nepoví

Jen až utišíme strach  
zas uslyšíme vítr  
a objevíme srdce ve skalách